

Sygn. akt *IV U 60/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2020 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku Z. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania Z. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29/11/2018r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 29/11/2018 r. znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni Z. P. (1) prawo do renty rodzinnej poczynając od dnia 1 lipca 2018r.

Sygn. akt: IV U 60/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 stycznia 2020 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w dniu 29.11.2018r. wydał decyzję, znak (...), w której odmówił Z. P. (1) prawa do renty rodzinnej po zmarłym J. P.. Na uzasadnienie decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23.11.2018r. nie została ona uznana za całkowicie niezdolną do pracy. Wnioskodawczyni nie spełnia pozostałych warunków wskazanych w art. 68 ustawy emerytalnej.

Od powyższych decyzji, odwołanie złożyła Z. P. (1), podnosząc iż zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. P. (1) urodziła się (...).r. W dniu 02.07.2018 r. złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu J. P.. J. P. zmarł w dniu (...).

(dowód: akta rentowe)

Z. P. (2) orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23.11.2018 r. została uznana za trwale całkowicie niezdolną do pracy, ale całkowita niezdolność do pracy nie powstała przed 16 rokiem życia tj. przed 10.10.1959r.

(dowód: orzeczenia w aktach rentowych)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie, w szczególności czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 16 roku życia, Sąd Okręgowy dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, kardiologii, chirurgii, otolaryngologii, psychologii.

Biegli z zakresu kardiologii i chirurgii uznali, że wnioskodawczynie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, jednak niezdolność ta nie powstała w okresach, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu opinii stwierdzili, że wnioskodawczynie leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, przyjmuje z tego powodu jeden lek. Według relacji siostry badanej nadciśnienie tętnicze rozpoznawane jest od około 5 lat. Badana skarży się na dolegliwości bólowe związane ze zmianami zwyrodnieniowymi stawów i kręgosłupa oraz dolegliwości związane z żylakami kończyn dolnych wkląskanymi okresowo nasilonymi owrzodzeniami. Zarówno nadciśnienie tętnicze jak i zmiany zwyrodnieniowe stawów i kręgosłupa oraz żylaki kończyn dolnych nie powstały w okresie do ukończenia przez wnioskodawczynię 16 roku życia lub do ukończenia nauki w szkole.

Biegły otolaryngolog stwierdził w opinii, że Z. P. (1) jest częściowo niezdolna do pracy.

Biegły z zakresu neurologii na podstawie badania sądowo-lekarskiego oraz dokumentacji lekarskiej stwierdził u wnioskodawczynie uogólnioną niezborność ruchową, deformację kręgosłupa piersiowo – lędźwiowego, pochyłą sylwetkę ciała. W opinii biegłej niezaprzeczalnie opiniowana jest całkowicie niezdolna do pracy i niezdolna do samodzielnej egzystencji. Reasumując należy uznać, że opiniowana stała się całkowicie niezdolna do pracy i niezdolna do samodzielnej egzystencji przed ukończeniem 16 roku życia.

(dowód: opinie sądowo – lekarskie)

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym w sprawie opiniom biegłych, którzy w zakresie swoich specjalizacji i podnoszonych przez wnioskodawczynię dolegliwości, nie stwierdzili u niej całkowitej niezdolności do pracy. Powyższe opinie są fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzą wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczynie i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Ponadto, żadna ze stron nie złożyła zarzutów od przedmiotowych opinii. Sąd Okręgowy, mając na uwadze powyższe, w pełni podzielił opinie biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. W art. 67 ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazano podmioty uprawnione do renty rodzinnej, a więc członków rodziny, m.in. dzieci własne ubezpieczonego, o ile osoby te spełniły przesłanki określone w art. 68-71 ww. ustawy. W art. 68 ust.1 ustawy emerytalnej wskazano, że renta rodzinna przysługuje dzieciom własnym ubezpieczonego do ukończenia 16 roku życia (pkt.1), do ukończenia

nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia (pkt 2), albo bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2 (pkt 3).

Z powyższego wynika, że podstawową przesłanką uzyskania prawa do renty rodzinnej przez wnioskodawczynię jest stwierdzenie jej całkowitej niezdolności do pracy. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd podziela opinie biegłych i nie ma podstaw do kwestionowania prawidłowości ich ustaleń i ocen, tym bardziej, że opinie te nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Biegły neurolog uznał, że schorzenia, na które cierpi wnioskodawczyni, powodują całkowitą niezdolność do pracy, zgodnej z kwalifikacjami posiadanymi przez wnioskodawczynię.

Tym samym wobec spełnienia przez wnioskodawczynię przesłanki całkowitej niezdolności do pracy, spełnienia pozostałych przesłanek do nabycia prawa do spornego świadczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej od dnia 1.07.2018r.